

satte Kultusministrene Bardenfleth og Sthyr flere Aar i Træk Forslag om Ophævelse af denne Præsternes Forpligtelse til at betale Rangskat og Bestallingsgebyr, men hvert Aar hensov dette Forslag i et Udvalg i det andet Ting. Jeg husker ikke mere Grunden dertil, men jeg tvivler ikke om, at der har været gode og gyldige Grunde. Men nu, da Præsterne endelig faar en Lønningslov, kommer samtidig Bestemmelsen i Loven af 1870, der ellers som sagt gælder for alle, kun ikke for Præster, ogsaa til at gælde for dem, nemlig at Rangskatten bortfalder for den med selve Embedet og Bestallingen forbundne Rang, og at Bestallingsgebyrer bortfalder for Fremtiden. At denne Bestemmelse optages i dette Lovforslag, kan vi kun hilse med Tilfredshed. Det er altsaa et lille Fremskridt navnlig for Biskopperne, for Stiftsprovsterne og for de københavnske Præster.

Ved almindelige Lønningslove kan enhver Embedsmand udregne, hvilken Lønningsforbedring den nye Lov vil give ham ved den først kommende Udbetalingsdag. Saaledes er det ikke med denne Lønningslov. Først naar et Embede bliver ledigt, eller en Præst forflyttes fra et Embede til et andet, kommer Embedet ind under den nye Lønningslovs Regler. Dog vil en hel Del Præster, dels Præster i ganske smaa Embeder og dels saadanne Præster, som har siddet forholdsvist længe i et Embede, ikke just af de allermindste, men dog af de ringere, faa en Lønningsforbedring straks ved Tilskud af Stiftsmidlerne. Det hedder i § 1, det 9ende „at“, at efter den 1. April 1913 bliver intet Sognepræsteembede eller residerende Kapellani i en Købstad paa under 2,000 Kr. aarlig med Lønningstillæg, beregnede som for Embeder i 3die Lønningsklasse. Dette maa altsaa forstaas saaledes, at enhver Præst, der har siddet 4 Aar i et Embede, skal have et Tilskud, der bringer Embedet op til 2,400 Kroner. Det er det, han faar nu og har faaet siden 1878. Endvidere, at han har været Præst i 8 Aar, skal Embedet bringes op til 2,800 Kr., har han været det i 12 Aar, bringes det op til 3,200 Kr., har han siddet i 16 Aar, skal han have 3,600 Kr., og har han været Præst i 20 Aar, og hans Embede i det sidste Aar — og det gælder vist for adskillige Embeder — ikke er naaet op til 4,000 Kr., skal han have det manglende ved et Tilskud fra Stiftsmidlerne. Hele Summen, som vil medgaa hertil, vil efter Anmærkningerne blive godt dobbelt saa stor som det, der i de senere Aar har kunnet an-

vendes som Tilskud fra Stiftsmidlerne. Det vil altsaa blive en straks virkende og en god og højest nødvendig Hjælp for mange Præster. Selv en Præst i et tarveligere Embede, der aldrig naar at blive forflyttet, og som under de nuværende Forhold i det hele ikke kan vente og har opgivet Tanken om at blive forflyttet og saaledes aldrig direkte vil naa ind under den nye Lønningslov, vil altsaa dog, naar han er 50 Aar gammel, være sikker paa 4,000 Kr. i Indtægt og ligeledes paa at faa sin Pension beregnet efter 4,000 Kr. Med andre Ord: alle ringere Embeder vil straks glide over i de Forhold, som tredje Lønningsklasse vil byde Præsterne, naar hele Ordningen efterhaanden er gennemført. Allerede i den Retning vil det foreliggende Lovforslag bringe en meget væsentlig Hjælp, og derfor vil dets Gennemførelse af mange blive hilst med Glæde. Det er mit Haab, at Lovforslaget vil faa en let Gang igennem dette Ting, ligesom det har haft det i det andet.

Theilmann: Det er — jeg tør sige fra alle Sider — ønsket, at Menighedsraadsloven, som Rigsdagen vedtog i Fjor med dens Bestemmelser om Præstevalg, blev efterfulgt af en Præstelønningslov. Det kan derfor kun glæde, at den højtærede Minister saa hurtigt er fremkommet med et Lovforslag, selv om dette kun tager Sigte paa en midlertidig Ordning af Præsternes Lønningsforhold. Som oftest hvor Talen er om en Lønordning, tales der samtidig om en Lønhøjelse. Det er ikke Tilfældet her, og Rigsdagen kan derfor angaaende den økonomiske Side af Sagen ikke nære nogen Betænkelighed. Det, som her finder Sted, er, som allerede nævnt, kun en Omregulering af de nuværende Embeders Lønninger, saaledes at man ved at beskære de bedre lønnede bøder paa de daarligst lønnede Præsters Indtægter, saaledes at de daarligst lønnede nu ikke vil kunne faa mindre Løn end 2,000 Kr. plus Alderstillæg regnet fra 28 Aars Alderen. Ganske vist kan man sige, at denne Løn ikke er garanteret Præsterne, idet der er Indtægter, som flyder dels af Avlingen, dels af Offer og Accidenser, og jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at hvis Indtægten af Offer og Accidenser ikke løber saa højt op, at den samlede Sum bliver 2,000 Kr., kan der ikke fra Statens Side garanteres Præsterne noget saadant, men man kan dog nogenlunde beregne, hvad disse Indtægter vil andrage. Heldigere vilde jeg